

Η ΛΗΞΙΣ

Ἐλθξεν ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἑκτακτος βουλευτικὴ σύνοδος. Μὲ πρόσην θλίψιν θ' ἀποδεχθῶσι τὴν εἶδησιν οἱ ἀργοὶ παυσανίαι τῶν καφρανεῶν, οἱ θαμῶνες τοῦ θεωρείου τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, οἱ ἀπλοῖκοι ἐπαρχιώται οἵτινες ἀνέμενον ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν ἐφημερίδων νὰ μάθωσι τὰ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, οἱ μετρημεισμένοι κλητῆρες οἱ καταστάντες ἀναπόσπαστον στοιχεῖον τοῦ καταρτισμοῦ παντός ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου ἐφ' οἷα σδήποτε κυβερνήσεως! Ἄλλ' ἀμφιβάλλω ἂν ὁ στεναγμὸς καὶ τῆς ἰσχυροτέρας λύπης ἐπὶ τῇ ἀπελεύσει τῆς, θὰ ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ πρὸς ἓνα τῶν παλμῶν ὄσους διήγειρεν ἡ ἔλευσις τῆς.

Καὶ ὁμῶς θὰ ἦτο ἀδίκημα πρὸς τὴν μακαρίτιδα, ἂν τῇ ἠρνεῖτο τις ὅτι ἐπραξε πᾶν ὅ, τι ἠδυνήθη ὅπως γείνη ἀξία τοῦ τίτλου τῆς ἑκτάκτου.

Ἐκτὸς τῆς ὀριστικώτερας, οὕτως εἰπεῖν, συμπήξεως καὶ τρίτου πολιτικοῦ κομματιδίου ὑπὸ τὸν κ. Ἄρ. Οἰκονόμον, τῆς κατ' αὐτὴν ἐπιτελεσθείσης, τὸ ἡμερολόγιόν τῆς πολλὰ θὰ εὑρίσκει τὰ ἀξιωματικόμενα πρὸς ἀναγραφὴν. Καὶ πρῶτον τὸ μοναδικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν χρόνων μας φαινόμενον τῆς συμφιλίωσεως τῶν δύο κομμάτων, ὅπερ καὶ μόνον θὰ ἦρκει ν' ἀπαθανάτισθαι αὐτὴν. Αὐτὴ ἐγένετο αἰτία τοῦ παραδόξου ἐκείνου διαγωνισμοῦ, καθ' ὃν ἡ ἐπιζητούσα τὴν ἐξουσίαν μερὶς ἠγωνίζετο νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι δὲν τὴν θέλει καὶ ἡ κατέχουσα αὐτὴν ἐδήλου ὅτι προθύμως τὴν παρεῖχεν εἰς τὸν βουλούμενον νὰ τὴν ἀναλάβῃ. Αὐτὴ ἐψήφισε τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ αὐτὴ, ἡ ἐκ τοῦ κάτω οἱ φόβοι γεννηθεῖσα, ἐδημιούργησε νέους ταιούτους. Αὐτὴ εἶδε τὴν πρωτοφανῆ ἐκστρατείαν τοῦ $\frac{1}{3}$ σχεδὸν τῆς βουλῆς καθ' ἑνὸς ὑπουργοῦ καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν ἱστορίαν ἀείμνηστον τὸ ὄνομα τῶν 36. Αὐτὴ ἐφευρε τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις, ὧν τὰ πρακτικὰ ἐδημοσιεύοντο ἐν ταῖς ἐφημερίσι, καὶ τὰς φανεράς, ἐν αἷς ἐλέγετο ὅ, τι δὲν ἔπρεπε ν' ἀποκαλύπτεται οὔτε κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἐπειτα αὐτὴ, ἡ μεγάλη εἰρηνοποιός, ἡ συμφιλίωσασα τὰ κόμματα, ἐπρόφρασε νὰ ἀπολαύσῃ καὶ τὴν διάσπασίν των. Μετὰ τὰ φιλήματα τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ τοῦ κ. Δηληγιάννη, ἐν αὐτῇ ἀντήχησαν πάλιν αἱ παράτονοι κραυγαὶ τῶν ἐνοστάσεων μὴ ἀπαρτίας καὶ αἱ ὠρυγαὶ τῶν ὀνομαστικῶν ψηφοφοριῶν. Πρὸ αὐτῆς ἐξετύλιξε τὸ εἰδυλλιακὸν πανόραμα τοῦ τριακονταετοῦς πολιτικοῦ του βίου ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ ἀνέπτυξε, σὺν τοῖς ῥητορικοῖς, καὶ τὰ προφητικὰ του χαρίσματα ὁ κ. Κριεζώτης. Καὶ ἀφοῦ εἰσήγαγε καὶ τὰ μονόπραξα καὶ τὰ δίπραξα χαρτονομίσματα, ἀνεπαύθη ἐν εἰρήνῃ, προφθάσασα νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς εἰς τὸ τέλος καὶ τὸν νέον βουλευτὴν Καλαβρύτων κ. Παπαγιαννακόπουλον καὶ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὸν ἀφορμὴν νὰ αἰσθανθῇ τὰς ἠδύτητας τοῦ βήματος καὶ μὴ περιμένη τὴν ἐρχομένην συνάδελφόν τῆς πρὸς ἔκχυσιν τῆς κατακλυζούσης τὰ στήθη του δημηγορικῆς ὀρμῆς. Ἄξιος ὁ μισθὸς τῆς!

Δὲν ὑπῆρξεν οὔτε μᾶλλον ἀνωφελής, οὔτε μᾶλλον φλύαρος, οὔτε μᾶλλον ἀνθρωπίνῃ τῶν προκατόχων τῆς. Πιστὴ εἰς τὰς κληροδοτηθείσας ὑπ' ἐκείνων παραδόσεις, ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τὸ ἐξῆς μέγα πλεονέκτημα: ὅτι ὑπῆρξε συντομωτέρα ἐκείνων. Καὶ θὰ ἔχῃ δίκαιον νὰ θεωρῇ ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν τῆς, ἀφοῦ ἔκαμε καὶ αὐτὴ ὅ, τι ἠδύνατο πρὸς στερέωσιν τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἐν τῷ στεγάσαντι αὐτὴν κοινοβουλίῳ, ἐν ᾧ ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν λαλοῦσι χῆνες, πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ λαλήσωσι γλαῦκες.

1-2-5

Θὰ τοὺς ἐκλάβητε ἴσως ὡς καθβαλιστικὰ τινὰ ψηφία, ἐξ ἐκείνων ἅτινα μεταχειρίζονται συνήθως αἱ ἐκ Συρίας βυζαντινοὶ σίβυλλαι τῶν ὁδῶν ὅπως προβλέπωσιν, ὡς ὁ κ. Κριεζώτης, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἡ, πιθανώτερον, ὡς νέον τι στρατιωτικὸν πρόσταγμα, ἀνάλογον πρὸ τὸ ἐν-δύο-κρία τῶν παρὰ τὸ Γουδί γυμναζομένων ἐφεδρῶν. Ἄλλ' ἡ ἀπόκρυφος σημασία τῶν μυστηριωδῶν τούτων ἀριθμῶν εἶνε πολὺ μεγαλητέρα. Ἐν τῇ ὑπεραπτικῇ ἀκαμψίᾳ τοῦ κορμοῦ του τὸ πρῶτον, ἐν τοῖς ἀλλοκότοις ἐλιγμοῖς του τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὰ βῆθη τῶν ἀναιδῶς ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν διανοιγομένων μυγῶν του, ἐγκρύπτουσι τὴν δημιουργίαν νέας ἐποχῆς, τὴν ἐναρξίν νέας περιόδου ἐν τῷ ἐθνικῷ ἡμῶν βίῳ. Αὐτὰ καὶ μόνα εἶνε ἱκανὰ νὰ ποτελέσωσι τὴν ἀφετηρίαν ὅλως ἀλλοίας τῆς μέχρι τούδε καταστάσεως, τῆς οἰκοδομῆς καινοῦ καθεστώτος. Δι' ἐμὲ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ὀλίγοι ἐσχον βίαιαι ἐπανακτατικαὶ μεταβολαί, ὀλίγοι δι' οἰουσδήποτε λόγους πολιτικοὶ ἢ κοινωνικοὶ κλονισμοί. Ἦ ἔλεγον αἱ ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ Βαλτάσαρ χαραχθεῖσαι τρεῖς προφητικαὶ λέξεις ἀπέναντι τῶν ὄσων ὑποδηλοῦσι τὰ τρία ταῦτα ἀραβικὰ στοιχεῖα διὰ τοῦ αἰνιγματώδους σχήματος των!

Ὁ δυστυχὴς στόμαχός μου, μετὰ τῶν πολλῶν πραγμάτων τὰ ὅποια ἀδυνατεῖ πλέον νὰ χωνεύσῃ, τῶν ἐν τοῖς συλλαλητηρίαις λόγων, τῶν πατριωτικῶν παιημάτων, τῶν ἄρθρων τῶν σπουδαίων ἐφημερίδων μας καὶ τῶν εὐφυολογιῶν τοῦ κ. Καλλιγᾶ, καταλέγει καὶ τὰ ψηφίζόμενα ὑπὸ τῆς βουλῆς μας νομοσχέδια. Ἄλλ' ὁμολογῶ μετ' αἰσχύνῃς ὅτι τὸ περὶ αὐτῶν νομοσχέδιον τὸ ἀνέγνωσα καὶ τὸ ἐπ' ἀνέγνωσα θαυμάζων τὴν νέαν ὄψιν τῶν πραγμάτων, ἣν θέλει ἐγκαινίσει.

Καὶ θὰ ἐννοήσατε βεβαίως ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ 1, 2 καὶ 5, ὅπερ θὰ φέρωσιν ἐπισημασμένον τὰ νέα χαρτονομίσματα τὰ ἐντὸς ὀλίγου τιθέμενα εἰς χρῆσιν.

††

Ἐξ ὅλων τῶν ἀναγκαστικῶν κυκλοφοριῶν μίαν μόνην καταρθῶν νὰ ἐννοῶ ὀλίγον, τὴν τοῦ αἵματος. Μ' ὄλην μου ὁμῶς τὴν οἰκονομολογικὴν ἀμάθειαν νομίζω ὅτι τόσῳ καλλιτέρα εἶνε μία οἰκονομικὴ θεωρία, ὅσω μᾶλλον προσεγγίζει εἰς τὴν ἀπλότητα τοῦ ἀρχαίου συναλλακτικοῦ συστήματος. Ἡ δὲ χαρὰ μου εἶνε ἄρρητος ἀπὸ προχθές, ὅτε ἐπέισθην ὅτι ἔχω σύμφωνον πρὸς τὴν γνώμην μου τὴν κυβένησιν τῆς πατρίδος μου. Τὸ περὶ τῶν νέων χαρτονομισμάτων νομοσχέδιον εἶνε ἡ βῆσις τῆς εἰς τὸ καθεστῶς ἐκεῖνο ἐπάνοδου. Θέλετε νὰ τὸ συζητήσωμεν μαζύ, κ. Σωτηρόπουλε;

Οἱ ἀρχαῖοι, ἐν ταῖς ληφοδοσίαις των, ἐδίδον πρόβατα ἀντὶ ἀραβοσίτου, δέρματα ἀντὶ κρέατος, βιβλία ἀντὶ ὀπωρικῶν, γυναῖκας ἀντὶ ξύλων (ὡσᾶκις δὲν ἐδίδον ξύλον εἰς τὰς γυναῖκας των). Εἰς τὴν εὐδαίμονα ταύτην ἐποχὴν πρόκειται νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ νῦν μὲ τὴν ἐξῆς ἀπλουστάτην διαφορᾶν: ὅτι ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶδη καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν, θάνταλλάσσωνται ὄχι πλέον πρὸς ἀλληλα ἀλλὰ πρὸς μικρὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια χάρτου. Δηλαδή ἀκόμη ἀπλούστερον καὶ συμφέρον. Εἶχα λοιπὸν δίκαιον νὰ θαυμάζω τὴν παντοδυναμίαν τῶν τριῶν ἀριθμῶν, δι' ὧν ἀρχεται ἡ παρούσα μελέτη;

Τὸ ἐννοήσατε δὲ ἡ ἀκόμη, σεις, θεωρητικοὶ οἰκονομολογοὶ, σοφοὶ ὑπολογισταί, γελοῖοι Λερωᾶ-Μπωλιεῖ τῆς ὑψηλίου, οἵτινες καταγίνεσθε εἰς ἐπίδυσιν τῆς ἀπανταχοῦ χρηματικῆς κρίσεως; Ἄλλ' ἡ δόξα τῆς πλήρους ἀνακαλύψεως καὶ ἐφαρμογῆς του ἀνῆκε φυσικῶ τῷ λόγῳ εἰς ἡμᾶς, τὸ ἀθάνατον χαρ-

Κόθορνολ

τοβασίλειον, ἐν ᾧ αἱ κεφαλαὶ εἶνε ἐλαφρότεραι τῶν χαρτίνων ἀετῶν, τὸ ἐφευρόν τὸν χαρτοπόλεμον, τὸ ἔχον τὸν πρωτοτύποτον συνταγματικὸν χάρτην καὶ οὕτως ὅλοι οἱ νόμοι εἶνε μόνον εἰς τὸ χαρτί.

††

Φαντάζεσθε εἰκοσὶν ἑκατομμύρια διφράγκων καὶ μονοφράγκων χαρτονομισμάτων εἰσβάλλοντα εἰς τὴν ἀγοράν; Τί μεταβολὴ καὶ τί ἀναστάσις! Ἐφυγαδεύθη ἤδη ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος. Θὰ ἐξαφανισθῶσιν ἤδη καὶ αὐτὰ τὰ χάλκινα κέρματα. Οὔτε δεκάραι πλέον ἐστοιβαγμέναι ἐν χονδροῖς κυλίνδροις, οὔτε πληθὺς πενταλέπτων κροτούντων φαιδρῶς ἐντὸς τῶν θυλακίων, οὔτε θόρυβος συναλλαγῆς καὶ ρέστα μετρούμενα ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τῶν ξενοδοχείων καὶ τῶν καφενείων. Βωβῶν, ἀψοφητί, θὰ περιέρχωνται ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα τὰ χαρτόφραγκα, ἀψυχα ράκη, ἅτινα θὰ διαφεύγωσιν ἀνεπαισθήτως τῶν δακτύλων, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τις οὔτε ὅτι τὰ εἶχεν οὔτε ὅτι τὰ ἔχασε.

Καὶ τί μωροὶ θὰ εἶνε τότε οἱ τολμηροὶ τυχοδιῶχται, οἱ περιερχόμενοι τὴν Καλλιφορνίαν καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Βόλγα ἢ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς πρὸς ἀνακάλυψιν χρυσορυχείων καὶ μὴ ἐρχόμενοι εἰδῶ νὰ ιδρύσωσι καὶ ἄλλας Τραπεζὰς πρὸς ἐκκοπὴν χάρτου! Καὶ τί εὐτυχὲς κράτος θὰ ἀποτελοῦμεν, ἐν ᾧ τὰ πάντα θὰ ἔχωσιν ἀξίαν συμβολικὴν! Διότι τί θὰ ἐμποδίζῃ νὰ ἐπεκταθῇ ἐπ' ἄπειρον τὸ εὐεργετικὸν σύστημα καὶ νὰ δημιουργηθῶσιν καὶ χάρτιναι δεκάραι καὶ μονόλεπτα ἔτι, καὶ νὰ εἰσαχθῶσιν καὶ εἰς δημοσίαν κυκλοφορίαν τὰ ἐν τοῖς χαρτοπαικτεῖσι ἀντιπροσωπεύοντα τὰ τάλληρα στρογγύλα ὀστάρια, καὶ νὰ δοθῇ νομισματικὴ ἀξία εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀστραγάλους, οὓς μεταχειρίζονται ὅταν παίζουν τοὺς ἐμπόρους οἱ παῖδες; Καὶ ἂν ἔχη ὁ προϋπολογισμὸς ἔλλειμμα διατί νὰ μὴ γείνουν δέκα χαρτοκοπήτρια—ὡς τὰ καπνοκοπήτρια—καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν καὶ νὰ κατασκευάζουν χαρτονομισμα ἀπαύστως καὶ νὰ χυθῇ ὅλον εἰς τὸν τόπον καὶ νὰ ζήσῃ ὁ κόσμος;

††

Καὶ ἐν τῇ πλημμύρᾳ ταύτῃ τοῦ χαρτίου ἡ ὑπαρξίς σου, ὦ Χρυσέ, θὰ καταστῇ διὰ τὸν τόπον μας μυθικόν τι! Πῶς θὰ σε ἔψαλλεν ὁ Πίνδαρος, ἂν ἔζη κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, ὦ αἰθόμενον πῦρ! Τὴν ἀνάμνησιν τοῦ συμπαθοῦς χρώματός σου θ' ἀναζητῶμεν εἰς τὸ ἐξῆς μόνον εἰς τῶν ἰκτερικῶν τὰς μορφάς. Ἡ δῖφα τοῦ χρυσοῦ, ἡ νεομένη τὰς νεωτέρας κοινωνίας, δὲν θὰ ὑφίσταται εἰδῶ, ἀφοῦ θὰ εἶσαι ὅλος ἀγνωστος. Θὰ γείνωμεν ὁ μόνος λαὸς τῆς ὑψηλίου ἐν ᾧ θὰ εἶνε ἀδύνατος ἡ λατρεία τοῦ Χρυσοῦ Μόσχου. Θὰ λησμονήσωμεν τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις μας, διότι θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὑπῆρξε ποτὲ Χρυσοῦν Δέρας, ὅπερ κατέκτησαν οἱ Ἀργοναῦται. Καὶ κανεὶς ἱστορικός δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ὑπῆρξε ποτὲ Χρυσοῦς Αἰὼν!

Κράκ

Ο ΨΕΥΤΟΠΟΛΕΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ.

Τοῦ ψευτοπολέμου ἡμέρ' ἀνατέλλει καὶ ὅπως εἰς τὰ τρία τέταρτα τῶν Ἀθηναϊκῶν οἰκιῶν ἐπικρατεῖ μεγάλη ἀναστάσις καὶ εἰς τὸ ὄλβιον ἐνδιαίτημα τῆς οἰκογενείας Παραδαρμένου. Ἐξύπνησαν ὅλοι ὁμοῦ, ὁ ἀλέκτωρ, αἱ ὄρνιθες, ἡ ὑπηρέτρια, ὁ σκύλος ὑλακτῶν μανιωδῶς τὸν διερχόμενον σαλιεψῆ, ὁ Μιμῆκος ὅστις ἀντὶ καφὲ ἔφαγεν εἰς τὸ μαγειρεῖον

ἐπωφεληθεὶς τῆς γενικῆς συγχύσεως ἐν πινάκιον πλήρες κραμβολαχάνου βραστοῦ, ἀπομειναρίου τοῦ δείπνου. Ὁ κ. Ζαχαρίας ἐξύπνησε τελευταῖος ἀφυπνισθεὶς ἐκ τῆς ἐξῆς ἀβροφρανεστάτης φράσεως τῆς ἀξιολατρεύτου συνεύνου του κυρίας Θεοδώρας:

— Ψοφολογᾷς ἀκόμη; σήκω, βρέ κρεμανταλᾶ, σήκω ἐπὶ τέλους!

— Μά, γυναῖκα! . . . ἀποπειρᾶται νὰ εἴπῃ ὁ κ. Ζαχαρίας, βλέπων μέσον τοῦ παραθύρου ὅτι τὸ σκότος εἶνε ἀκόμη βαθύτερον καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς σκέψεις τοῦ κ. Ροντήρη.

— Τί γυναῖκα καὶ ξεγυναῖκα! σήμερα εἶνε ὁ ψευτοπόλεμος. Τὸ εἶπε χθὲς τὸ βράδυ στὴ γειτόνισσα ὁ ὑπολοχίας ὁ ξάδελφος τῆς Ἀννίκας τῆς μοδίστρας.

Ὁ κ. Ζαχαρίας γινώσκει ἐκ μακρᾶς πείρας, ὅτι πᾶσα ἀντίρρησης εἶνε ματαία. Ἐγείρεται λοιπόν, τρίβει τοὺς ὀφθαλμούς, ἐνδύεται καὶ ἀποφασίζει νὰ ὑποστῇ καὶ αὐτὸς κατὰ μίμησιν τοῦ Σωτῆρος τὸ μαρτύριον τοῦ Σταυροῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ.

Ἡ ἐξοδος καὶ ἡ ὁδοπορία τῆς οἰκογενείας Παραδαρμένου ἐκτελεῖται ὑπὸ τὰ ἐξῆς ἀξιοσημεῖωτα περιστατικὰ ἐν συντόμῳ ἐκτιθέμενα:

Φιλονεικία μεταξύ Μιμῆκου καὶ Βασιλῆος ἰσχυριζομένης ὅτι ὁ πρῶτος ἐπὶ τὸ μισὸν γάλα καὶ ἔκλεψε μίαν πεντάραν ἐκ τῶν προωρισμένων διὰ τὸ ὄψωνιον χρημάτων. Ἐπέμβασις τοῦ κ. Ζαχαρίου καὶ ὑπερχάσις τοῦ ἀξίου αὐτοῦ καὶ προσφιλοῦς γόνου δι' ἐνὸς λακτίσματος ἐπὶ τῶν κατωτέρων σαρκωδῶν καὶ σφαιρικῶν μερῶν τοῦ σώματος τῆς ὑπηρέτριας.

Φιλονεικία μεταξύ κυρίας Θεοδώρας καὶ ἀμαξηλάτου διὰ τὸ ἀγῶγιον. Ἡ κυρία Παραδαρμένου ἐκφέρει τὸν ὀρισμὸν ὅτι ὅλοι οἱ ἀμμηλάται εἶνε πλεομπαῖχται!

Ἐρὶς μετὰ κραυγῶν καὶ παρεμβάσεως κλητῆρων εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ὅπου κατὰ λάθος ἔφερε τὴν οἰκογένειαν ὁ ἀμαξηλάτης.

Ὁδοπορία ἀποστολικὴ ὑπὸ θερμοκρασίαν σιθριανὴν μέχρι τοῦ σταθμοῦ Λαυρείου. Φιλοσοφικὴ σκέψις τοῦ κ. Ζαχαρίου: ἀφοῦ ὁ ψευτοπόλεμος ἔχει τόσα βάσανα, φαντάσῃ ὁ ἀληθινός!

Ἀνταλλαγὴ ζωηροτάτων λέξεων μεταξύ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῆς κυρίας Θεοδώρας διατεινομένης ὅτι ὅταν ἔρχεται κόσμος ὁ σιδηρόδρομος πρέπει νὰ ξεκινᾷ ἀμέσως καὶ νὰ μὴ τῆς λέγουν γιὰ μηχαναῖς καὶ ζευμηχαναῖς γιὰτὶ ἔχει καὶ αὐτὴ μία μηχανὴ τοῦ ραψίματος σπιτί καὶ ζεύρει ἀπὸ τέτοιαις δουλειαῖς!

Συνωθισμὸς φρικτὸς καταπάτησις ἀγροῖκος τοῦ μόνου κάλου τοῦ κ. Ζαχαρίου κατὰπτωσις τοῦ φεσίου τῆς κυρίας Θεοδώρας διαστροφή ἀπατρόπαιος τῆς ἄκρας ῥίνος τῆς δεσποινίδος Οὐρανίας ὑπὸ τοῦ ἀγκῶνος ρωμαλέου χωρικοῦ ὑπεξαίρεσις τριῶν πορτοκαλλίων ἐκ τῆς καλάθου ὀπωροπώλου ὑπὸ τοῦ Μιμῆκου ἐπωφεληθέντος τῆς εὐκαιρίας.

Ἐρώτησις τοῦ Μιμῆκου πρὸς τὸν πατέρα του: — Διατί ὁ σιδηρόδρομος τρέχει;

Ἀπάντησις περιεκτικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ κ. Ζαχαρίου: — Ἡμῖ ποροῦσα νὰ σοὶ ἀποτείνω καὶ ἐγὼ τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν καὶ διὰ τὴν μύτην σου μάθε ὅμως ὅτι κάθε πρᾶγμα τὸ ὅποιον μένει ἄργόν καὶ ἀκίνητον τρέχει εἰς τὸν ὀλεθρόν του.

Μετὰ τὴν πατρικὴν ταύτην παραίνεσιν καὶ ἐξήγησιν ὁ Μιμῆκος σιωπᾷ, κρύπτεται εἰς μίαν γωνίαν καὶ δὲν ἀναφαίνεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου μένει ἀφανής. Ἡ ἐξήγησις τοῦ μυστηρίου εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον.